

MEMÒRIA FINAL DEL CONTROL, EXCAVACIÓ i
ELIMINACIÓ DE RESTES ARQUEOLÒGIQUES
REALITZADA AL

CARRER CASELLES, 2 DE LA GARRIGA

(VALLÈS ORIENTAL)

Dates d'intervenció: - 13 a 31 de desembre de 2010.

- 20 de gener a 6 de febrer de 2011

Sergi Segura i Bueno
François Virebayre

ÍNDEX

1. FITXA TÈCNICA	3
2. INTRODUCCIÓ	4
3. MARC GEOFÍSIC.....	5
4. MARC HISTÒRIC I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS	7
5. METODOLOGIA	11
6. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS REALITZATS	12
7. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC.....	15
8. INVENTARI DEL MATERIAL ARQUEOLÒGIC.....	18
9. CONCLUSIONS	20
10. BIBLIOGRAFIA.....	21
11. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA	24
11.1. Documentació fotogràfica	24
11.2. Documentació Planimètrica	30

1. FITXA TÈCNICA

NOM DEL JACIMENT	C/ Caselles, 2
UBICACIÓ	La Garriga (Vallès Oriental)
COORDENADES UTM	X: 440575.29 Y: 4614849.38 Z:
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control, excavació i eliminació preventiva.
DATA D'INTERVENCIÓ	13 a 31 de desembre de 2010 20 de gener a 6 de febrer
PROMOTOR	Gas Natural SDG S.A.
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Sergi Segura i Bueno (excavació) François Virebayre (eliminació)

2. INTRODUCCIÓ

La intervenció arqueològica que s'ha dut a terme al carrer Caselles, 2 de la Garriga ha vingut motivada pels treballs de col·locació dels serveis de Gas Natural en aquest tram del carrer.

La tasca de l'empresa Gas Natural SDG S.A. ha comportat l'obertura d'una rasa de 0,40 m. d'amplada, 30 m. de llargada i entre 0,80 i 1m. de profunditat, que ha de possibilitar la instal·lació de gas natural al carrer Caselles núm 2; A més aquesta zona es troba propera al centre de la vila i al carrer dels Banys, antic camí ral que circulava de Granollers a Vic.

Els treballs arqueològics han estat efectuats per l'empresa d'arqueologia ATICS S.L. i la intervenció s'ha dut a terme entre els dies 13 i 31 de desembre de 2010, essent dirigida per Sergi Segura i Bueno.

Durant els treballs de control arqueològic s'han localitzat diverses estructures, les quals han fet necessari un informe de desmuntatge que, després de la seva aprovació, ha comportat l'extracció de les mateixes.

Pel que fa als treballs d'eliminació de les estructures localitzades, els treballs s'han dut a terme entre els dies 20 de gener i 6 de febrer de 2011 i han estat dirigits per François Virebayre, també de l'empresa ATICS S.L.

3. MARC GEOFÍSIC

La Garriga limita amb els municipis del Figueró i Montmany al NW i al N, Cànoves i Samalús a l'E, les Franqueses del Vallès al SE i l'Ametlla del Vallès al SW.

El seu relleu presenta una varietat de característiques ben remarcables, que morfològicament permeten de dividir-lo en tres zones ben delimitades, creuades de N a S pel Congost, pas natural entre el Vallès i la Plana de Vic.

La zona del nord, no pas de característiques vallesanes, a l'eixida del coll del Congost, ben muntanyenca, presenta, geològicament, formacions paleozoiques.

La zona central, tampoc de constitució netament vallesana, és la més extensa i hi predominen les roques eruptives granítiques o saulons, amb nombroses vetes d'aprites, felsites, quars i pegmatites. Aquesta zona es partida per dues estretes tires formades, una pels al·luvions del Congost, tot al llarg del llit del riu; i l'altra, paral·lela a aquestes, formada per les argiles dels dipòsits quaternaris.

La zona del sud presenta l'estructura típica del Vallès Oriental, amb les seves valls i torrenteres que s'ondulen suaument. Al centre de la zona continua la faixa de terres al·luvials, dipositades en el període geològic actual pel mateix Congost, que constituïen l'antic llit del riu. Flanquejant-les i en un nivell més enlairat, continuen les terres argiloses dels dipòsits quaternaris.

El Congost és un riu de règim torrencial, no gaire cabalós, que registra el seu cabal major a la primavera i a la tardor.

Les aigües termals són un dels factors determinants de la Garriga i possiblement el que ha contribuït més a la seva evolució i manera de ser actual. Tal com passa en les regions no volcàniques, el seu aflorament

coincideix amb notables alteracions geològiques –en aquest cas situades les fonts en terrenys granítics en contacte amb els esquists silúrics de la zona del nord–. El fet que totes brollin en un terreny granític, que tinguin la mateixa temperatura i la mateixa composició, ha fet considerar, a algun autor, la procedència comuna d'aquestes aigües i les de Caldes de Montbui i Caldes d'Estrac.

Localitzades en una zona ben precisa, amb una única deu que brolli espontània a l'exterior, a la placeta de Santa Isabel, son captades mitjançant un pou en una zona ben limitada, amb temperatura decreixent proporcional a la distància de la deu. Això fa que totes les cases d'aquest sector disposin d'aigua calenta natural. Fins i tot algunes l'usen per a calefacció als mesos d'hivern. Amb una temperatura superior als 60°C en el brollador, l'exigua proporció d'elements sòlids, amb una intensa dissociació i, per tant, una elevada conductibilitat elèctrica, amb una radioactivitat bastant notòria, fa classificar aquestes aigües com a oligometàl·liques, hipertermals i radioactives.

4. MARC HISTÒRIC I ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS

En aquesta població s'ha trobat algun vestigi d'època paleolítica, com ara un gratador pertanyent al període Aurinyacià (30 000 aC), a la bòbila d'en Font, a Malhivern. Són neolítics –de la cultura dels sepulcres de fossa– els fons de cabana, amb abundant ceràmica i útils lítics, que foren trobats en urbanitzar les vinyes de Can Poi i que es complementen amb la necròpoli d'aquesta cultura localitzada durant la dècada del 1940 a la bòbila Dasquens, on s'han trobat també fragments d'un vas acampanat.

Una altra troballa important és la que, amb motiu d'unes obres al mateix clos de la deu termal, es féu –juliol del 1975– d'una gran quantitat de fragments ceràmics, alguns dels quals datats del bronze final (1100 anys aC). D'època hallstàtica, hi ha documentades les restes de dos forns de planta quadrada amb abundant material de ceràmica i un punxó de bronze dins la zona de la Tallada, entre el torrent de l'Espargueró i el de l'Apotecari. A les vinyes de Can Poi i Can Morull s'han trobat abundants fragments de ceràmica ibèrica, una paret aïllada i un forn a la zona dels Tremolencs on també apareix abundant ceràmica. En algun dels casos aquests materials ibèrics estan relacionats amb ceràmica romana.

També va aparèixer material ceràmic datat entre el segle IV aC i V dC durant la intervenció realitzada per ATICS S.L. al 2008 arran del projecte de millora de la carretera C-17.

Al marge de si foren usades o no les aigües termals en època romana, la romanització fou molt intensa. El terme és sembrat de restes de vil·les, un bon nombre de les quals amb fons d'època republicana, que les enllaça perfectament amb la cultura ibèrica. Un bon exemple d'una d'aquestes vil·les és la de Can Terrers amb una extensió de més de 3 500 m², de la qual ha estat completament exhumat tota la part dels banys, amb els hipocausts i les diverses dependències necessàries per a aquest menester. Hi ha diverses vil·les romanes d'època romanorepublicana i romanoimperial que han tingut una

continuitat com a cases de pagès (Can Poi, Can Queló, Can Busquets de Pagès, Ca l'Illa, etc.).

El primer document escrit que anomena específicament la Garriga és del 966. Es tracta del document en el qual els marmessors del comte Miró atorgaren, complint la seva voluntat testamentària, a la seu de Barcelona “l'església de Sant Esteve de la Garriga, amb totes les esglésies que li són subjectes, amb la parròquia, delmes i primícies”. Es refereix el document a l'antiga parroquial de Sant Esteve de la Doma, i es dedueix, per un altre document del 14 de setembre de 1139, pel qual passà a dependre del patronat del monestir de Santa Maria de l'Estany, que aquestes esglésies sufragànies eren les de Sant Pere de Vallcàrquera, Sant Cristòfol de Monteugues, Sant Pau de Montmany i Sant Gervasi i Sant Protasi de Can Noalard.

Sembla que la Garriga, tot i ésser de franquesa, no fou englobada en les Franqueses del Vallès. Així es dedueix d'un primer document datat el 1267 i signat pel rei Jaume I, que diu: “[...] concedim i confirmem, a vosaltres, tots els homes dels nostres albergs de les parròquies de Corró Sobirà, de Marata, de Corró Jussà, de Llerona i de Samalús i de tots els altres albergs nostres del Vallès i del Maresme[...]”. De tota manera, diverses vegades sortí de la jurisdicció reial. A causa de l'estat deficitari de les seves finances, els sobirans més d'una vegada l'alienaren o empenyoraren; cada vegada, però, el poble tornà a la jurisdicció reial per pròpia voluntat, pagant l'import del seu rescat. Així passà el 1358, amb Pere III el Cerimoniós, i el 1380, que la jurisdicció fou venuda a Eimeric de Centelles, i recuperada el 1397, segons capítols pactats entre Martí I l'Humà i la Universitat de la Garriga. El 22 de desembre de 1397, Martí I l'Humà erigí la Garriga en batllia; en fou el primer batlle Marc de Vilanova, personatge que havia intervingut ja en les negociacions dels capítols de retorn a la senyoria reial.

Si bé la utilització de les aigües es fa palesa a través del temps, tant la documentació escrita com l'arqueològica són més aviat minses. La primera al·lusió escrita als banys és un establiment fet el 1326 a favor de “Petro de Podiolo et Guillelmo de Podiolo filiu eius, et Guillelma, uxoris...”, de set peces

de terra, leuna afrontant al nord amb la torrentera “qui discurrit in balneis sive banyb”. De fet, el lloc era propietat de la Pia Almoïna, ja que el maig del 1329 fa un establiment a Pere Camps d'una peça de terra amb aigua regant, que l'esmentat Camps posseïa en el lloc dit Banyes. Un altre document diu que Maria, muller de Bernat Serra, mercader de Barcelona, havia comprat a Pere Camps aquella part de la terra en la qual “posseeix l'aigua calda dels banys de la parròquia de Sant Esteve de la Garriga”. El 5 dels idus de gener de 1347, la Pia Almoïna va aprovar aquesta venda, però amb l'obligació de construir-hi un hospital i algunes cases.

El 1400 el rei Martí i la seva muller Maria de Luna feren una estada d'una mesada a la Garriga, amb la finalitat de prendre banys termals, per guarir-se d'algunes dolències. Des del 28 d'abril al 28 de maig, els reis i tot l'aparat de la seva cort s'instal·laren a la Garriga.

L'edifici termal, amb les consegüents modificacions sofertes pel pas del temps, aguantà fins el 1881, que fou enderrocat amb la finalitat de construir-hi un modern balneari, que no es dugué a terme. De l'antic edifici, fins el 1975, restaren només en peu dues petites cambres comunicants, cobertes amb volta de canó de palets i morter, sobre mateix de la font termal, amb unes característiques de construcció molt antigues. Pere Alsius, abans del 1881, féu notar l'existència, pels voltants de l'antic edifici, de restes de construcció romana. Finalment, Josep Maurí i Serra trobà, dintre mateix del clos de la deu, dos fragments de teula romana. Les característiques de l'edifici enderrocat, amb la seva capella del segle XIV, dedicada a sant Macari, meresqueren que fos pintat per Santiago Rusiñol.

Al llarg del conflicte de 1936-1939, la població es veié transformada econòmicament, socialment i ideològicament per les conseqüències de la guerra i la revolta, i de manera especial per les morts, les ocupacions agrícoles i urbanes i l'arribada de gran quantitat d'evacuats i refugiats. En acabar-se el conflicte, la repressió dels guanyadors prolongà les morts hagudes en el període anterior, i el sistema dictatorial implantat arreu arribà fins al canvi democràtic, en què les activitats culturals i polítiques, que foren pràcticament

dirigides per la Falange i l'ajuntament fins a la fi de la dècada del 1950, contribuïren d'ençà de llavors, i fora de les vies oficials, a un important rebrot de la vida col·lectiva.

INTERVENCIÓ AL CARRER CASELLES

A la banda nord d'aquest carrer, al 1992, es va portar a terme un control i una intervenció arqueològica a causa de la realització d'una rasa per la col·locació d'una canonada del gas. Aquests treballs van estar dirigits per Josep Pujades Cavalleria.

Durant l'intervenció es van poder documentar restes de murs i canonades dels l'antics banys termals situat en aquest espai. Aquestes restes es van datar a partir de dades documentals i arqueològiques, situant-los en època moderna, a excepció d'un mur amb orientació nord-sud, que possiblement correspongués a època baix medieval.

5. METODOLOGIA

L'actuació arqueològica, realitzada al carrer Caselles de la Garriga (Vallès Oriental), ha consistit en la documentació de totes les estructures aparegudes i, en algunes zones, extracció parcial d'estatigrafia associada a les mateixes.

El mètode de registre utilitzat s'inspira en el proposat per E.C. Harris i per A. Carandini (Harris, 1975, 1977, 1979; Carandini, 1977, 1981). Es tracta del registre objectiu dels elements (murs, estructures de combustió, paviments...) i estrats (de terra amb o sense material arqueològic) que s'exhumen. Es realitza una numeració correlativa d'aquests sota el nom d'**Unitats Estratigràfiques** (U.E.) que individualitzen els uns dels altres. Cada Unitat Estratigràfica s'enregistra en una fitxa en la que s'indica: la seva ubicació, la situació en les plantes i seccions i la definició i posició física respecte a la resta d'unitats estratigràfiques amb les quals es relaciona.

El material arqueològic aparegut ha estat rentat i siglat amb les sigles CCA (Carrer Caselles), seguit del número d'estrat en el qual ha estat recollit.

6. DESCRIPCIÓ DELS TREBALLS

Els treballs al carrer Caselles núm 2 de la Garriga (Vallès Oriental), s'han iniciat el dia 16 de desembre del 2010 i han quedat aturats el dia 23 de desembre del 2010 a l'espera de la resolució pertinent pel desmuntatge de les estructures aparegudes.

A partir de la resolució afirmativa es va portar a terme el desmuntatge entre els dies 27 i 28 de gener del 2011.

L'obra s'ha realitzat en tres fases:

- **PRIMERA FASE:** ha consistit en la realització de dos rebaixos situats, un a l'extrem est i sobre la vorera, de 0,70 X 0,40 m. i 0,60 m. de potència; i un altre sobre l'asfalt, a l'extrem oest, de 2,20 X 0,90 m. i 1m. de profunditat; els quals s'han fet per a la comprovació de la situació dels serveis actuals i la localització de la canonada principal del gas.

En aquesta primera part s'han documentat tres estrats: la **UE 01:** Estrat compost per una capa d'asfalt de 0,05 m., i una de formigó de 0,15 m., **UE 02:** Colmatació de la zona del carrer composta de capes de sorres i argiles soltes de diverses tonalitats de marró. Té entre 0,20 i 0,40 m. de potència. i **UE 03:** Colmatació de la zona del carrer composta d'argiles soltes de textura argilo-sorrenques de color marró fosc. Té més potència que la profunditat de la rasa.

També s'han localitzat diversos serveis actuals de llum i aigua.

- **SEGONA FASE:** situada a la meitat est de la rasa, han aparegut diverses estructures amb algunes restes d'estratigrafia.

La **UE 04:** Mur que es conserva en bones condicions i que possiblement fos el mur de façana dels anteriors edificis. Està orientat de nord-est a sud-oest. Està format per pedres treballades de mida mitjana i gran i material constructiu lligades amb morter de calç de color marró ataronjat i, que en algunes parts

conserva un enlluït de morter de calç blanc. Presenta una amplada de 0,50 m, apareix a 0'22 m. de l'asfalt i arriba a una potència de 0,60 m. En algunes parts es troba parcialment destruït per serveis actuals.

UE 05: Mur que es conserva en molt bones condicions i és anterior al mur UE 04. Possiblement es tracti del primer mur de façana dels anteriors edificis. Està orientat de nord-est a sud-oest. Està format per pedres de diferents mides i menys treballades que el mur UE 04, lligades amb morter de calç de color marró amb tonalitat rosàcia. Presenta una amplada de 0,50 m. i apareix a 0'60 m. No s'ha pogut documentar la seva cota final. En algunes parts es troba parcialment destruït per serveis actuals i per la construcció del carrer.

UE 06: Colmatació de la zona anterior a la UE 02 i 03. Composta d'argiles compactes i llimoses de color marró fosc i gris, barrejades amb gran quantitat de pedres, material constructiu i restes de morter.

UE 07: Estructura indeterminada de grans mides composta de pedres mitjanes i petites, poc treballades i lligades amb morter de calç blanc i blau clar. L'única cara trobada a la banda oest té forma circular i les mides no es poden determinar per que supera els límits de la rasa. Es destruïda parcialment per una canonada de plom. Es cobert per la UE 02 i 03 i no s'ha pogut comprovar si talla o se l'hi recolza la UE 08.

UE 08: Colmatació de la zona composta d'argiles soltes de color marró fosc barrejades amb carbons i restes de morter. Cobert per la UE 03, es recolza a la UE 07 i es tallat per la rasa fonamentació UE 09 del mur UE 04. Estrat tallat per una canonada de formigó.

UE 09: Rasa fonamentació del mur UE 04.

UE 10: Possible canalització feta d'obra amb pedres lligades amb morter de color marró clar. Planta rectangular, secció cubica i fons pla, de 0,42 m. d'amplada i orientació N-S. Cobert per la UE 01 i cobreix la UE 02.

Totes aquestes UE s'han documentat i posteriorment s'han cobert amb sauló.

- **TERCERA FASE:** ha consistit en l'extracció del sauló i la realització del desmuntatge de les UE's 04, 05, 07 i 10.

Arrel de la realització del desmuntatge es van localitzar dues UE's més: les UE 11 i 12, associades als murs 04 i 05, i s'han pogut recollir alguns fragments ceràmics dels estrats UE 11 i 06, els quals han donat una mica de llum sobre la cronologia de les estructures.

UE 11: Farciment de la rasa de fonamentació UE 09. Compost d'argiles i sorres soltes i de color marró clar. Terra molt humida i amb molts fragments de quars i mica daurada.

UE 12: Colmatació composta d'argiles i sorres soltes i de color marró fosc. Terra molt humida i amb molts fragments de quars i mica daurada.

7. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 01
Sector:	Fase:	Cronologia: Contemporani	
DEFINICIÓ :	Nivell d'ús.		
DESCRIPCIÓ :	Estrat compost per una capa d'asfalt de 0,05 m., i una de formigó de 0,15 m.		
MATERIAL DIRECTOR :			
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a
	Rebleix a		Es reblert per
	Cobreix a	02	Es cobert per
	Talla a		Tallat per
	Es recolza a		Se li recolza
	S'entrega a		Se li entrega

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 02	
Sector:	Fase:	Cronologia: Contemporani		
DEFINICIÓ :	Estrat.			
DESCRIPCIÓ :	Colmatació de la zona del carrer composta de capes de sorres i argiles soltes de diverses tonalitats de marró. Té entre 0,20 i 0,40 m. de potència.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	03, 07 i 10	Es cobert per	01
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 03	
Sector:	Fase:	Cronologia: Contemporani		
DEFINICIÓ :	Estrat.			
DESCRIPCIÓ :	Colmatació de la zona del carrer composta d'argiles soltes de textura argilo-sorrenques de color marró fosc. Aquest estrat es cobert per la UE 02 i 10 i cobreix la UE 04, 05, 06, 07 i 08.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	04, 05, 06, 07, 08, 11 i 12	Es cobert per	02 i 10
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 04	
Sector:		Fase:		Cronologia: Comtemporani
DEFINICIÓ :	Mur.			
DESCRIPCIÓ :	Mur que es conserva en bones condicions i que possiblement fos el mur de façana dels anteriors edificis. Està orientat de nord-est a sud-oest. Compost de pedres treballades de mida mitjana i gran i material constructiu lligades amb morter de calç de color marró ataronjat i que, en algunes parts, conserva un enlluït de morter de calç blanc. Presenta una amplada de 0,50 m, apareix a 0'22 m. de l'asfalt i no s'ha trobat la seva cota final. En algunes parts es troba parcialment destruït per serveis actuals.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a	09	Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	03
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	11
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 05	
Sector:		Fase:		Cronologia: Modern-contemporani
DEFINICIÓ :	Mur.			
DESCRIPCIÓ :	Mur que es conserva en molt bones condicions i es anterior al mur UE 04. Possiblement primer mur de façana dels anteriors edificis. Està orientat de nord-est a sud-oest. Compost de pedres de diferents mides i menys treballades que el mur UE 04, lligades amb morter de calç de color marró amb tonalitat rosàcia. Presenta una amplada de 0,50 m. , apareix a 0'60 m. de l'asfalt i té 0,40 m. de potència. En algunes parts es troba parcialment destruït per serveis actuals i pel mur UE 04.. Es cobert per la UE 03 i se l'hi recolza la UE 04 i 06.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	06 i 12	Es cobert per	03
	Talla a		Tallat per	09
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 06	
Sector:		Fase:		Cronologia: Modern-contemporani
DEFINICIÓ :	Estrat.			
DESCRIPCIÓ :	Colmatació de la zona anterior a la UE 02 i 03. Compost d'argiles compactes i llimoses de color marró fosc i gris, barrejades amb gran quantitat de pedres, material Constructiu i restes de morter. Presència de molts carbons. Recuperat un fragment de ceràmica, material constructiu i ferro.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	03 i 05
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 07	
Sector:		Fase:		Cronologia: Contemporani
DEFINICIÓ :	Estructura.			
DESCRIPCIÓ :	Estructura indeterminada de grans mides composta de pedres mitjanes i petites, poc treballades i lligades amb morter de calç blanc i ciment. L'única cara trobada a la banda oest té forma circular i les mides no es poden determinar per que supera els límits de la rasa. Es destruïda parcialment per una canonada de plom.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	08	Es cobert per	02 i 03
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 08	
Sector:		Fase:		Cronologia: Indeterminada
DEFINICIÓ :	Estrat.			
DESCRIPCIÓ :	Colmatació de la zona composta d'argiles soltes de color marró fosc barrejades amb carbons i restes de morter.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	03 i 07
	Talla a		Tallat per	09
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 09	
Sector:		Fase:		Cronologia: Contemporani
DEFINICIÓ :	Rasa de fonamentació.			
DESCRIPCIÓ :	Rasa fonamentació del mur UE 04.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	04 i 11
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a	04, 08 i 12	Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 10	
Sector:		Fase:		Cronologia: Contemporani	
DEFINICIÓ :	Mur.				
DESCRIPCIÓ :	Mur que conserva una filada de pedres lligades amb morter de color marró clar. Planta rectangular, secció cubica i fons pla, de 0,42 m. d'amplada i orientació N-S.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	02	Es cobert per	01	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 11	
Sector:		Fase:		Cronologia: Contemporani	
DEFINICIÓ :	Estrat.				
DESCRIPCIÓ :	Farçiment de la rasa de fonamentació UE 09. Compost d'argiles i sorres soltes i de color marró clar. Terra molt humida i amb molts fragments de quars i mica daurada. S'ha recuperat un fragment de ceràmica.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a	09	Es reblert per		
	Cobreix a		Es cobert per	03	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a	04	Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'Unitat Estratigràfica				UE : 12	
Sector:		Fase:		Cronologia: Indeterminada	
DEFINICIÓ :	Estrat.				
DESCRIPCIÓ :	Colmatació composta d'argiles i sorres soltes i de color marró fosc. Terra molt humida i amb molts fragments de quars i mica daurada.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQÜÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a		Es cobert per	03 i 05	
	Talla a		Tallat per	09	
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

8. INVENTARI DEL MATERIAL ARQUEOLÒGIC

UE: 06**ZEA:****TA:****CRONOLOGIA: Modern-contemporani****Tipus material: Ceràmic**

Nº Frag.	Classe	Def.fragment	Tipologia	Tècnica	Cocció	Decoració		Acabats		Cronologia
						Int.	Ext.	Int.	Ext.	
1	Comuna	Nansa	Gerra	A torn	Oxidant	Vidriat	Vidriat			Modern-contemporani

Tipus material: Material constructiu

Nº Frag.	Classe	Def.fragment	Tipologia	Tècnica	Cocció	Decoració		Acabats		Cronologia
						Int.	Ext.	Int.	Ext.	
2	Maó				Oxidant					Modern-contemporani
3	Teula				Oxidant					Modern-contemporani

Tipus material: Metall

Nº Frag.	Classe	Def.fragment	Tipologia	Tècnica	Cocció	Decoració		Acabats		Cronologia
						Int.	Ext.	Int.	Ext.	
2	Ferro		Indeterminada							Modern-contemporani

UE: 11**ZEA:****TA:****CRONOLOGIA: Contemporani****Tipus material: Ceràmic**

Nº Frag.	Classe	Def.fragment	Tipologia	Tècnica	Cocció	Decoració		Acabats		Cronologia
						Int.	Ext.	Int.	Ext.	
1	Comuna	indefinid	indeterminada	A torn	Oxidant					Contemporani

9. CONCLUSIONS

A partir dels resultats d'aquesta intervenció i la realitzada l'any 1992 a la banda nord del carrer, s'han pogut extreure unes conclusions.

Els murs UE 04 i 05 tenen la mateixa orientació que les canonades i part dels murs apareguts l'any 1992; per tant, possiblement aquests correspondrien a les façanes dels edificis situats en aquest carrer a partir del segle XV (ja que murs apareguts anteriors a aquest segle tenen una orientació diferent).

El mur UE 04 podria haver estat construït durant les reformes realitzades la segona meitat del segle XIX (s'ha recollit ceràmica contemporània de l'estrat UE 06 en el qual s'assenta); posteriorment fou substituït pel mur UE 05 (en el farciment UE 11 de la seva rasa de fonamentació UE 09 també s'ha recollit ceràmica contemporània).

També existeix la possibilitat de que el mur UE 04 sigui anterior a les reformes, ja que l'estrat on s'ha recollit ceràmica podria ser resultat del torrent existent en aquest carrer. Per tant el mur UE 05 seria el resultat de les reformes esmentades.

Una d'aquestes hipòtesis serà confirmada o refutada si es realitzen futures intervencions en aquest carrer.

Pel que fa a l'estructura UE 07, en el transcurs del seu desmuntatge s'ha documentat morter i ciment en la seva composició, per tant aquesta estructura és del segle XX. La seva forma indefinida i l'existència, més o menys en aquest espai, d'una galeria soterrada del segle XVIII que portava aigua al balneari Blancafort, fan pensar en que aquesta construcció es realitzés per donar estabilitat al terreny a l'hora de construir l'actual carrer.

L'estructura UE 10 s'ha descartat com a possible canalització d'obra i s'ha confirmat com un mur d'una sola filada de pedres sense cap més detall.

10. BIBLIOGRAFIA

- AADD (1985), *Carta Arqueològica de la comarca del Vallès Oriental, La Garriga. Inventari i Documentació del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya*, Generalitat de Catalunya. Treball inèdit.
- AADD, *Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Vallès Oriental, La Garriga. Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya*. Generalitat de Catalunya. Treball inèdit.
- AADD (1990), *Catàleg de Monuments i Conjunts Històric - Artístics de Catalunya*, Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura.
- AADD (1991), *Gran Geografia comarcal de Catalunya: Vallès Occidental; Vallès Oriental; Maresme*, Vol. 2, Ed. Enciclopèdia Catalana S.A. Barcelona.
- AADD (1992), “Vallès Oriental. Vallès Occidental.”, vol.18 a *Catalunya Romànica*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona.
- AADD (1998), *Gran Enciclopèdia Catalana*, Vol 12, Enciclopèdia Catalana, Barcelona .
- BERTRAN, J. (1993), “L'estructura geològica del Vallès Oriental. Síntesi divulgativa”, *Lauro*, 5: 16-21, Granollers.
- CARANDINI, A. (1997), *Historias en la tierra. Manual de excavación arqueológica*, (1^a ed.1981), Crítica, Barcelona.
- CARRERES I MARTI , J. (1984), *Gran Geografia comarcal de Catalunya*, Vol. VI, Vallès Occidental, Vallès Oriental. Maresme, Fundació Enciclopèdia Catalana, Barcelona
- DE MAS I CANALS, D., (1981), *La geomorfologia del Vallès Oriental*, Institut d'Estudis Catalans, Arxius de la secció de ciències, LXII, Barcelona.
- ESTRADA GARRIGA, J. (1955), *Síntesis arqueológica de Granollers y sus alrededores*. Granollers.

- ESTRADA, J. (1969), *Vías y poblamiento romanos en el territorio del área metropolitana de Barcelona*, Comisión de Urbanismo de Barcelona, 65, Barcelona.
- ESTRADA, J. (1983), "Cinc mil anys d'història: Montornès del Vallès", *Plaça Gran*, 226: 10, Granollers; i també a (1983), *L'Actualitat Comarcal*, 45: 11, Granollers.
- ESTRADA GARRIGA, J.: *Repertori de peces i jaciments arqueològics de la Garriga*. Notes Inèdites.
- FÀBREGAS, M., BUSQUETS, F. (201), "Estudi de l'impacte sobre el patrimoni cultural del projecte de millora de l'enllaç de la carretera C-17 (antiga N-152), amb la BP-1432. Carretera C-17 de Barcelona a Ripoll, PK 28+474. Tram: la garriga". Generalitat de Catalunya. Estudi inèdit.
- FOLCH, R. (Ed.), 1992, *Història natural dels Països Catalans*, Enciclopèdia Catalana, Barcelona.
- FORTÓ, A., MARTÍNEZ, P., MUÑOZ, V. (2005), "El jaciment arqueològic de Ca l'Estrada (Canovelles)", *Lauro*, 28: 5-16, Museu de Granollers.
- HARRIS, E. C. (1991), *Principios de estratigrafía arqueológica*, (1ª ed.1979), Crítica, Barcelona.
- MALUQUER DE MOTES, J. (2000), "La cultura neolítica del Vallès en el marco de la prehistoria del Occidente mediterráneo", *Pyrenae*, 22-23: 67 - 77, Universitat de Barcelona, Institut d'Arqueologia i Prehistòria, Barcelona.
- MAURÍ, J. (1949): *Historia de la Garriga*. Romagraf, vol. I. Barcelona.
- PERICOT, L. (1950), *Los sepulcros megalíticos catalanes y la cultura pirenaica*, Instituto de Estudios Pirenaicos. Barcelona.
- PUJADES CAVALLERIA, J. (1992) Memòria de les excavacions arqueològiques d'urgència al carrer Caselles de la Garriga (Vallès Oriental).

- RIBA, O. (dir.) (1997), *Diccionari de geologia*, Institut d'Estudis catalans, Enciclopèdia Catalana, Barcelona.

- SWANSON, F.J.; JANDA, R.J.; DUNNE, T.; SWANSTON, D.N. (1982), *Sediment budgets and routing in forested drainage basins*. General Technical Report PNW-141. Forest Service, USDA, Oregon.

- TARRADELL, M., PANYELLA, A. (1944), "Un nuevo sepulcro megalítico, el dolmen de el Duc en San Martín de Centellas (Barcelona)", *Ampurias*, VI: 305-306.

- VILA, P. (1943), *El Vallès, assaig geogràfic*. Biblioteca d'Estudis Comarcals (Vol. I), 1930-1931, Barcelona.

- VILA, LL.; TENAS, M.; OLIVERAS, I. (1993), *El Patrimoni Arqueològic de la Garriga*. Contrapunt Monografies, Ed. Rourich, Sant Cugat del Vallès.

11. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA. FOTOGRAFIES

Foto 1: Detall de la UE 01, 02 i 03- S.

Foto 2: Detall de la UE 04- W.

Foto 3: Detall de la UE 05- W.

Foto 4: Detall de la UE 06- S.

Foto 5: Detall de la UE 07- W.

Foto 6: Detall de la UE 08- E.

Foto 7: Detall de la UE 10- S.

Foto 8: Detall de la UE 11- W.

Foto 9: Detall de la UE 12- W.

Foto 10: Procés de desmuntatge de les estructures- W.

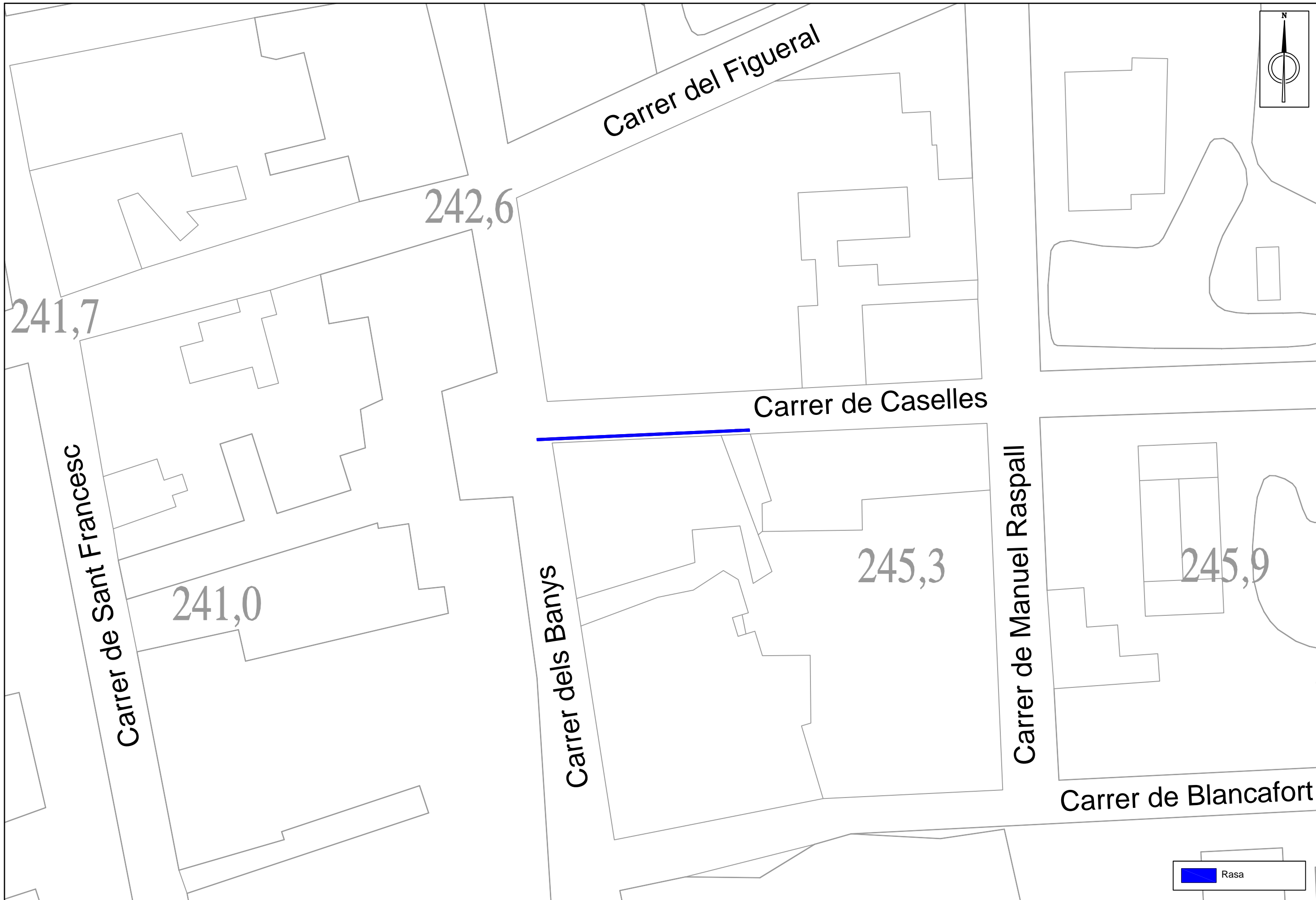

Foto 11: Procés de desmuntatge de les estructures- W.

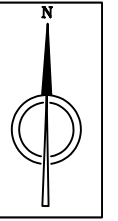

Foto 12: Foto final de la rasa.

11. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA. PLANIMETRIES

 Rasa

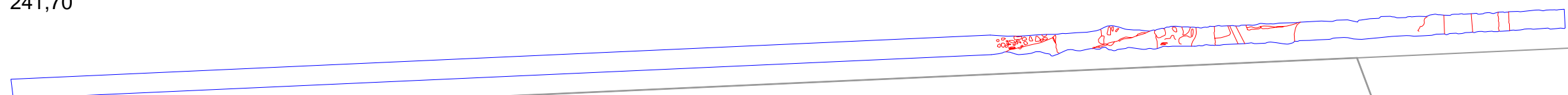

Carrer de Caselles

243,37

241,70

Carrer dels Banys

	Restes documentades
	Rasa

EXCAVACIÓ:
CARRER CASELLES, 2. LA GARRIGA
(VALLÈS ORIENTAL)

ARQUEÒLEG DIRECTOR:
SERGI SEGURA BUENO

PLANIMETRIA:
Jose Blasco Benito

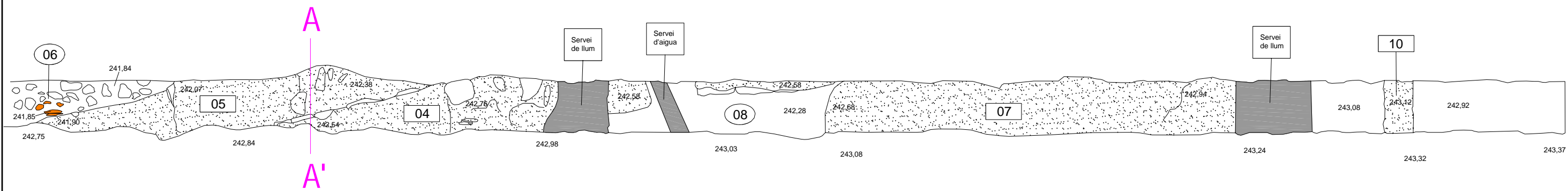
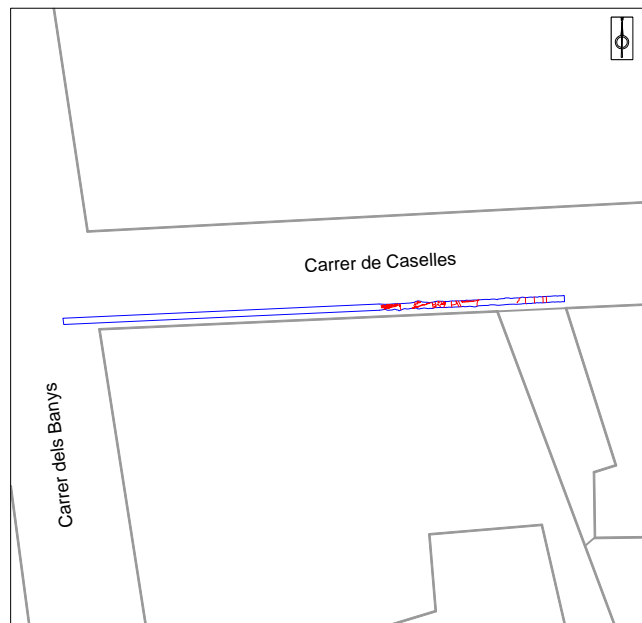
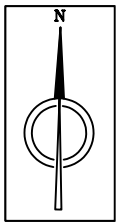
ESCALA NUMÈRICA I GRÀFICA:
1:10
Original DIN-A3

NOM:
Planta general de les restes trobades

DATA:
Desembre 2010

FULL:
02

	Serveis
	Material constructiu
	Morter blanc calç

EXCAVACIÓ:
**CARRER CASELLES, 2. LA GARRIGA
(VALLÈS ORIENTAL)**

ARQUEÒLEG DIRECTOR:
SERGI SEGURA BUENO

PLANIMETRIA:
Jose Blasco Benito

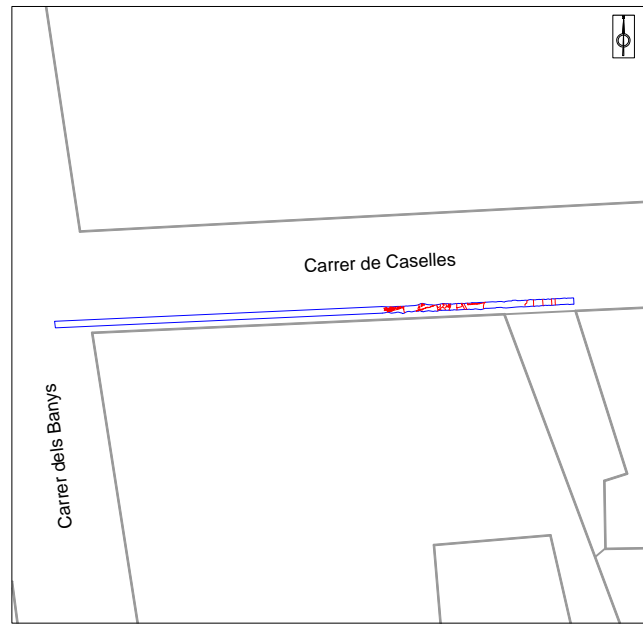
ESCALA NUMÈRICA I GRÀFICA:
1:30
Original DIN-A3

NOM:
Planta general estructures

DATA:
Desembre 2010

FULL:
03

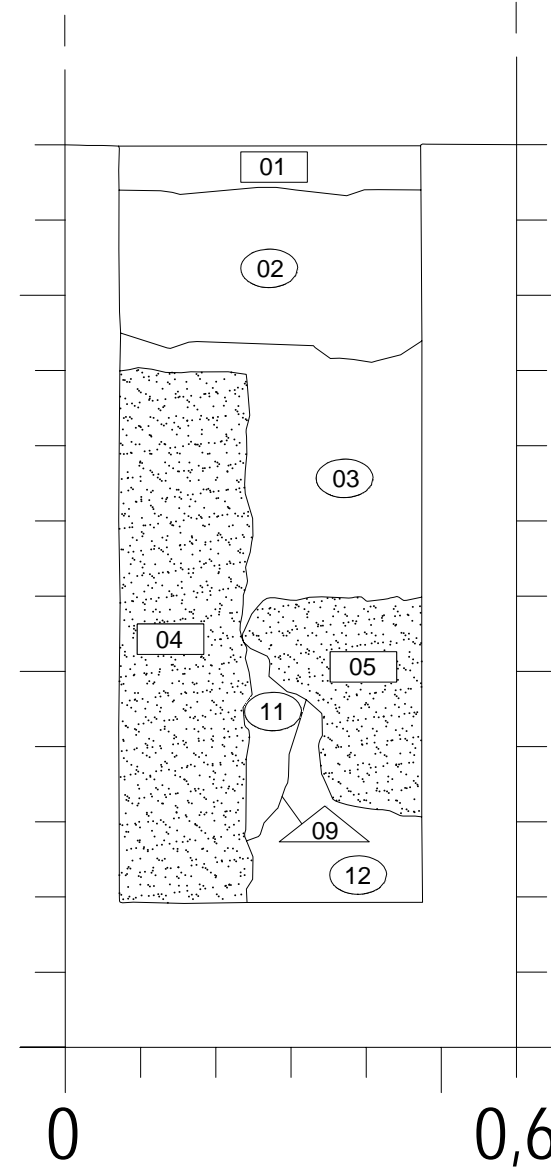

Secció N-S

A A'

242,84
m.s.n.m

242,84
m.s.n.m

 Morter blanc calç

